An. et vol. XXVII 2 Septembris 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 10

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutiones Apostolicae, p. 321 - Litterae Apostolicae, p. 328.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 332 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* 1. Instructio de processibus super rato et non consummato, p. 333. II. Approbatio, p. 340 - *S. C. Concilii:* Ratisbonen. Iuris nominandi canonicos, p. 341 - *S. C. Rituum:* Decretum de virtutibus Ven. Aemiliae de Vialar, p. 344.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Seminari e delle Università degli Studi: Bando di concorso - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 348-352.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXV

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 80 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentario Officiali* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVII, n. 10 – 2 Septembris 1935)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

PAG.

I. *Assamensis.* - Praefectura apostolica Assamensis in dioecesim Scillongensis nomine evehitur. - *9 Iulii 1934* 321

II. *Nigeriae Meridionalis.* - Vicariatus apostolicus Nigeriae Meridionalis dismembratur et binae ex eo praefecturae apostolicae de Benue et de Calabar eriguntur, atque statuitur ut reliqua eius territorii pars vicariatus apostolicus de Onitsha-Owerri in posterum denominetur. - *9 Iulii 1934* 323

III. *Natalensis.* - Dioecesis Natalensis in Brasilia dismembratur et nova dioecesis Mossoroensis erigitur. - *28 Iulii 1934* . . 325

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Seiuntensi in monte, vulgo* Sion. - Sanctuarium B. M. V. vulgo « de Monte Sion » nuncupatum, in dioecesi Nanceiensi et Tullensi, Basilicis minoribus accensetur. - *25 Iunii 1933* 328

II. *Sacras inter aedes.* - Ecclesia collegiatis SS. Apostolorum Petri et Pauli in civitate et dioecesi Iaciensi titulo ac privilegiis Basilicae minoris ditatur. - *14 Iulii 1933* 330

III. *Paterna caritas.* - Dioecesis Maitlandensis Beata Maria Virgo de Perpetuo Succursu Patrona Caelestis declaratur. - *29 Iulii 1934* 331

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PAG.

Provisio Ecclesiarum 332

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I. Instructio ad conficiendos processus super matrimonio rato et non consummato. - *10 Iunii 1935* 333

II. Approbatio 340

SACRA CONGREGATIO CONCILII

Ratisbonen. - Iuris nominandi canonicos. - *4 Martii 1933* 341

SACRA CONGREGATIO RITUUM

Massilien. - Decretum in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servae Dei Aemiliae de Vialar, fundatricis Instituti S. Iosephi ab Apparitione. - *19 Martii 1935* 344

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi: *Bando di Concorso a borse di studio* 348

II. Segreteria di Stato: *Nomine* 349

III. Necrologio 352

An. et Vol. XXVII 2 Septembris 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 10

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

ASSAMENSIS

PRAEFECTURA APOSTOLICA ASSAMENSIS IN DIOECESIM SCILLONGENSIS NOMINE EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Uberius ac felicius in dies succrescente catholico nomine in praefectura apostolica Assamensi in India, in votis optatisque erat venerabilium fratrum Archiepiscopi Calcuttensis aliorumque Sacrorum Antistitum, Delegatis quoque Apostolicis consentientibus, ut praefectura illa in dioecesim erigeretur. Nos vero, probe noscentes id non parum iuvare posse dominico gregi salubrius pascendo aptiusque regundo, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consulto, lubenti animo votis illis annuere statuimus. Quapropter, omnibus mature perpensis, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum, qui sua interesse praesumant, consensu, de apostolicae potestatis plenitudine, praefecturam apostolicam Assamensem in dioecesim evehimus ac erigimus eamque ab urbe *Shillong*, in qua sedem et cathedram episcopalem constituimus, *Scillongensem* nuncupari volumus. Eius fines iidem erunt ac praefecturae Assamensis, prout modo exstant. Hanc vero novam cathedralem ecclesiam Scillongensem suffraganeam

constituimus metropolitanae ecclesiae Calcuttensis, eiusque pro tempore Episcopos metropolitico iuri Calcuttensis Archiepiscopi subiicimus. Ecclesiam autem Ss. Salvatori dicatam in ipsa urbe *Shillong* exstantem, ad cathedralis ecclesiae gradum et dignitatem provehimus ac ipsi eiusque pro tempore Antistitibus iura omnia, honores, insignia, favores, gratias et privilegia tribuimus, quibus ceterae cathedrales ecclesiae earumque Episcopi iure communi fruuntur, et cum omnibus item oneribus et obligationibus iisdem adnexis. Cum autem Missio illa, in dioecesim modo erecta, Societatis divini Salvatoris Missionalium curis prius concredita, qui, flagrante per orbem immani bello, ab ea expulsi ac postea in ipsam reverti prohibiti sunt, iam ab anno millesimo nongentesimo vicesimo primo Piae Societati S. Francisci Salesii commissa sit, etiam in posterum, ad Nostrum et Sanctae Sedis beneplacitum, eiusdem Societatis curis concredita manebit. Cum vero praesentis temporis adiuncta haud permittant, quominus in nova hac dioecesi canonicorum Capitulum erigatur, indulgemus ut, ad iuris tramitem, pro canonicis consultores dioecesani interim constituantur. Mandamus insuper ut quam primum fieri poterit Seminarium saltem parvum pro indigenis pueris ad sacerdotium educandis iuxta Codicis iuris canonici praescripta erigatur. Episcopalem mensam novae huius dioecesis bona cuncta immobilia et mobilia hucusque Assamensi praefecturae pertinentia constituent, nec non oblationes, quae a fidelibus, in quorum bonum dioecesis ipsa erecta est, praeberi solent, praeter pecuniarium subsidium, quod Pontificium Opus a Propagatione Fidei quotannis illuc mittit. Quod autem attinet ad novae huius dioeceseos Scillongensis regimen et administrationem, ad Vicarii capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones praescribunt.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Statuimus denique ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii

publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Nemini igitur quae hisce Litteris Nostris evectionis, erectionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae statuta sunt infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die nona mensis Iulii, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI — *Cancellarius S. R. E.*

P. Card. FUMASONI BIONDI — *S. C. de Propaganda Fide Praef.*

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Apost., vol. LI, N. 9. - Al. Trussardi.

II

NIGERIAE MERIDIONALIS

VICARIATUS APOSTOLICUS NIGERIAE MERIDIONALIS DISMEMBRATUR ET BINAE EX EO PRAEFECTURAE APOSTOLICAE DE BENUE ET DE CALABAR ERIGUNTUR, ATQUE STATUITUR UT RELIQUA EIUS TERRITORII PARS VICARIATUS APOSTOLICUS DE ONITSHA-OWERRI IN POSTERUM DENOMINETUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad enascentis cuiusvis Ecclesiae in regionibus nondum penitus Evangelii lumine conlustratis dominicum gregem magis augendum eumdemque aptius regundum, procul dubio valde prodest latissima territoria iuxta rerum locorumque adiuncta dividere Sacrorumque Antistites multiplicare.

Cum itaque vicariatus apostolicus Nigeriae Meridionalis, in Africa occidentali, dilectorum filiorum Missionalium e Congregatione a Spiritu Sancto curis concreditus, in quo aliquot iam annos sodales quoque fructuose feliciterque, Deo propitio, adlaborant Societatis Sancti Patritii ad exteras Missiones, ob amplissimam territorii latitudinem magnamque incolarum frequentiam ab uno eodemque Antistite regi nequeat, venerabilis frater Arthurus Hinsley, Archiepiscopus Sardianus, iam Delegatus Apostolicus Africae, ab Apostolica Sede enixe expostulaverit ut duae novae in illo erigerentur Missiones, altera Patribus e Congregatione a Spiritu Sancto provinciae Germanicae, altera Sodalibus Societatis praefatae Sancti Patritii committenda, Nos, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consulto, omnibus mature perpensis, oblatis Nobis precibus annuendum censuimus. Quare, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant, consensu, de apostolicae potestatis plenitudine ab Apostolici quem supra diximus vicariatus Nigeriae Meridionalis territorio duas seiungimus partes limitibus ut infra definiendas, easque in duas novas praefecturas apostolicas erigimus et constituimus, quarum unam, de *Benue* nuncupandam, praefatae Congregationis a Spiritu Sancto provinciae Germanicae Patribus, alteram vero, cui nomen erit de *Calabar*, Societatis S. Patritii ad exteras missiones Sodalibus ad Nostrum Sanctaeque Sedis Apostolicae beneplacitum committimus. Praefecturae Apostolicae *de Benue* territorium, quae septentrionalem vicariatus apostolici Nigeriae Meridionalis regionem complectetur, ad septentrionalem partem *Benue* flumine (praefecturis apostolicis de Kaduna et de Jos) continebitur; ad orientalem partem vicariatu de *Foumban* et praefectura apostolica de *Buea*; ad meridionalem vero eadem praefectura apostolica de *Buea* et provinciis de *Onitsha* et de *Ogoja;* ad occidentalem autem partem *Niger* flumine (vicariatu apostolico Nigeriae Occidentalis). Praefectura apostolica de *Calabar*, quae duas provincias civiles orientales antiqui vicariatus, nempe de *Ogoja* et de *Calabar* comprehendet, sequentibus limitibus circumscribetur: ad septentrionem provincia de Munshi (praefectura apostolica de *Benue*); ad orientem praefectura apostolica de *Buea;* ad meridiem Oceano Atlantico; ad occidentem, provinciis de *Onitsha* et de *Owerri*. Statuimus insuper ut vicariatus apostolicus Nigeriae Meridionalis, territorio imminutus quo praefatae de *Benue* et de *Calabar* praefecturae apostolicae constituentur, solis duabus provinciis civilibus de *Onitsha* et de *Owerri* posthac constituatur, et earumdem provinciarum nomine in posterum de *Onitsha-Owerri* nuncupetur. Novis ergo praefecturis istis earumque pro tempore Praefectis apostolicis omnia concedimus iura, privilegia et facultates,

quibus ceterae praefecturae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus.

Quae omnia ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, manu tamen cuiusvis notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini igitur hanc voluntatis Nostrae paginam infringere vel ei contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die nona Iulii, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ludovicus Kaas, *Protonotarius Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LI, n. 2. – Al. Trussardi.

III

NATALENSIS

DIOECESIS NATALENSIS IN BRASILIA DISMEMBRATUR ET NOVA DIOECESIS MOSSOROENSIS ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Pro ecclesiarum omnium qua urgemur sollicitudine curandum Nobis est si qua exstet in orbe catholico dioecesis tam nimio territorio patens, ut ab uno tantum Antistite quamvis vigilantissimo vix regi queat, illam dividere et alteri eius partem Praesuli gubernandam committere. Quod quidem probe noscens venerabilis Frater Marcolinus de Souza Dantas, hodiernus Cathedralis Ecclesiae Natalensis in Brasilia Episcopus, cum sua dioecesis per amplissimam se extendat regionem, ad maiorem sibi commissi

dominici gregis utilitatem meliusque eius regimen ab Apostolica Sede enixe expostulavit, ut certa quaedam ab eadem separaretur pars, ex qua nova erigeretur dioecesis. Nos autem, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum consulto, habito quoque favorabili voto venerabilis Fratris Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi Titularis Caesariensis in Mauretania et apud Brasilianam Rempublicam Nuntii Apostolici, omnibus rite perpensis, oblatis Nobis precibus annuendum decrevimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum, qui sua interesse praesumant, consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, a latissimo illius dioecesis Natalensis territorio partem distrahimus, quae binas comprehendit paroecias in urbe *Mossorò* exstantes, nec non paroecias horum quae sequuntur municipiorum: *Areia*, *Branca*, *Assu*, *Augusto Severo*, *Caravellas*, *Apody*, *Petà*, *Martins*, *Porto Alegre*, *Pao dos Ferros*, *S. Michele de Pao dos Ferros* et *Luiz Gomes*; atque ex illa novam ac distinctam erigimus dioecesim a *Mossorò* urbe *Mossoroensem* nuncupandam, cuius idcirco fines erunt: ad septentrionem Oceanus Atlanticus, ad occidentem Status *Cearà*, ad meridiem Status *Parahyba*, ad orientem vero *Assua* flumen, quod in superiori parte *Piranhas* appellatur. Novae huius dioeceseos, ita a Nobis erectae et constitutae, sedem episcopalem in praefata *Mossorò* urbe, a qua ipsa, uti diximus, nomen mutuabitur, statuimus; quam ideo ad civitatum episcopalium fastigium evehimus, una cum omnibus iuribus et privilegiis, quibus ceterae civitates episcopales in America Latina fruuntur. Paroecialem vero Ecclesiam in honorem Sanctae Luciae Deo dicatam, in eadem urbe exstantem, ad cathedralis ecclesiae gradum et dignitatem extollimus, simulque illi eiusque pro tempore Episcopis omnia tribuimus iura, honores, insignia, favores, gratias et privilegia, quibus ceterae cathedrales ecclesiae earumque Praesules in America Latina iure communi pollent; una item cum omnibus oneribus et obligationibus, iisdem iure adnexis. Hanc insuper novam Cathedralem Ecclesiam Metropolitanae Ecclesiae Parahybensi suffraganeam constituimus eiusque pro tempore Episcopis eiusdem Parahybensis Archiepiscopi metropolitico iuri subiicimus. Cum autem praesentis temporis adiuncta non permittant quominus in nova hac dioecesi canonicorum Capitulum modo constituatur, indulgemus ut ad iuris tramitem, pro canonicis, dioecesani consultores interim eligantur. Mandamus insuper ut quam primum fieri poterit saltem parvum Seminarium dioecesanum iuxta Codicis Iuris Canonici praescripta et normas a S. Congregatione de Seminariis et Universitatibus Studiorum traditas erigatur; itemque ut nova dioecesis Mossoroensis binos delectos iuvenes, aut modo saltem unum, non intermissa vice, suis sumptibus mittat in Pontificium Seminarium Pium Latinum

Americanum de Urbe, ut ipsi sub oculis fere Romani Pontificis in spem Ecclesiae instituantur. Quod vero attinet ad huius dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones decernunt. Quoad clerum autem praecipue spectat, statuimus ut, simul ac novae dioecesis erectio ad exsecutionem demandata fuerit, eo ipso singuli clerici eidem ecclesiae censeantur adscripti, qui in eius territorio legitime degunt. Episcopalem porro mensam dioecesis Mossoroensis constituent Curiae Episcopalis emolumenta et oblationes omnes, quae a fidelibus, in quorum bonum dioecesis ipsa erecta est, praeberi solent, praeter ea, quae ad hunc finem iam collecta sunt. Decernimus denique ut documenta omnia et acta, eamdem dioecesim eiusque clericos ac fideles respicientia, a Cancellaria dioecesis Natalensis a qua ipsa originem trahit, quam primum fieri poterit, Cancellariae novae dioecesis Mossoroensis tradantur, ut in eius archivo serventur. Quibus omnibus ut supra dispositis atque decretis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda, quem supra diximus, venerabilem Fratrem Benedictum Aloisi Masella, apud Brasilianam Rempublicam Nuntium Apostolicum deputamus, ipsique necessarias et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum; atque onus eidem imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem, infra sex menses ab his Litteris datis computandos, peractae exsecutionis actorum authenticum exemplar transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque etiam ex eo quod quilibet quorum intersit vel sua interesse praesumant, auditi non fuerint, ac praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu, notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et, si secus super his a quocumque auctoritate quavis, scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus. Statuimus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis,

generalibus vel specialibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Nemini autem has Nostras Litteras dismembrationis, erectionis, evectionis, subiectionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo quarto, die vicesima octava mensis Iulii, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*
Ludovicus Kaas, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LI. n. 12. – Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

SANCTUARIUM B. M. V. VULGO « DE MONTE SION » NUNCUPATUM, IN DIOECESI NANCEIENSI ET TULLENSI, BASILICIS MINORIBUS ACCENSETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Seiuntensi in monte, vulgo *Sion* nuncupato, Dioecesis Tullensis intra fines, iam saeculo decimo fere exeunte, parva admodum exstabat Deiparae Virginis in honorem Deo dicata sacra aedes, quae a Comitibus Valdemontensibus, qui tunc temporis in regione dominabantur, pia populi vota excipientibus, initio quarti decimi saeculi est ampliata, atque huius veteris marialis aedis pars adhuc hodierno templo adiuncta servatur. Antiquum enim aedificium, vetustate fatiscens, atque exigua sua amplitudine plane impar ingenti numero peregrinorum, qui in mariálibus quibusdam anni sollemnitatibus illuc pie conveniebant, ampliori forma renovatum exaedificatumque est saeculo decimo octavo, atque anno MDCCXLIX sollemniter consecratum. At curantibus tam Epi-

scopo Nanceiensi et Tullensi quam Congregatione Oblatorum B. Mariae Virginis Immaculatae, qui a medietate saeculi proxime praeteriti sanctuarium domusque adnexas provide sollerterque multos annos moderati sunt, turri sacra stilo romanico confecta atque altitudine conspicua ad honorem B. Mariae Immaculatae exornatum est idem templum; quod praeterea, in spatio inter vetus aedificium et turrim eandem, nova ala constructa, versus frontem auctum quoque est. Oblati vero e Congregatione memorata, de mariali Sanctuario eodem optime meriti, in fidelium devotione erga Deiparam de Monte Sion augenda multum laboraverunt, ac reapse peregrinorum more turmatim non modo e Dioecesi Nanceiensi et Tullensi, sed e tota Lotharingia atque e regione finitima cuiusvis generis cives ad ipsum Mariale sanctuarium pie religioseque, praeterito saeculo maiores vestigiis secuti, confluxerunt, hodieque confluunt. Iam enim Comites Valdemontenses Ducesque Lotharingiae una cum populis eorundem imperio subiectis ad Seiuntense istud Sanctuarium saepe saepius ascenderunt, magna veneratione colentes Beatam Virginem Mariam a Monte Sion, quam Lotharingiae Dominam ac Patronam, Mediatricem ac Parentem optimam dictitabant. Cives vero populariesque e civitatibus Lotharingiae, qui iugiter Nostram Dominam de Monte Sion tamquam peculiarem Protectricem venerati sunt, praesertim post sollemnem coronationem a rec. mem. Decessore Nostro Pio Pp. IX decretam, atque anno MDCCCLXXIII a Cardinali Archiepiscopo Bisuntino Summi Pontificis Legato peractam, Beatam Virginem eandem ipsiusque Sanctuarium celebrant, et magis magisque in dies vivido cultu ac profundo exornant. Nil mirum itaque si hoc anno, sexagesimo ab eadem simulacri Deiparae sollemni pontificia coronatione, Episcopus Nanceiensis et Tullensis, cleri populique dioecesis suae vota etiam excipiens, Nobisque commendans, enixis verbis a Nobis expostulet, ut Sanctuarium dilectissimae Patronae Lotharingiae in Monte Sion titulo privilegiisque Basilicae minoris decoretur. Nos autem animo repetentes venerandam templi Deiparae de Monte Sion historiam, vicissitudines quoque resque adversas, quibus Seiuntense Institutum mariale fuit aliquando graviter affectum, populorum denique e Lotharingia pietatem per tot tantaque saecula insignem continentemque erga Beatam Virginem, precibus Praesulis memorati annuendum ultro libenterque censemus. Quapropter conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Sacrae Rituum Congregationi praepositi sunt, Apostolica Nostra auctoritate perpetuumque in modum, ecclesiam titulo Beatae Mariae Virginis in Monte Sion, Dioecesis Nanceiensis et Tullensis intra fines, ad *Basilicae minoris* dignitatem evehimus, illique omnia privilegia tribuimus, quae templis hoc titulo honestatis de

iure competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec concedimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXV mensis Iunii, anno MCMXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

ECCLESIA COLLEGIALIS SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI IN CIVITATE ET DIOECESI IACIENSI TITULO AC PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS DITATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Sacras inter aedes quibus Iaciensis civitas decoratur, antiquitate, amplitudine, egregiis artis operibus eminet ecclesia collegialis, Deo in honorem Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli dicata, quae etiam pretiosis Sanctorum reliquiis sacraque supellectili ditatur. Nunc vero, ad divini cultus decorem et magnificentiam augenda, Canonici praedictae Ecclesiae humilibus enixisque Nos precibus efflagitarunt, ut ecclesiam ipsam ad honorem et dignitatem Basilicae minoris evehere dignaremur. Has autem preces cum ornet et cumulet venerabilis fratris Episcopi Iaciensium amplissimum suffragium, optatis his annuendum existimavimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Congregationi Sacris tuendis Ritibus praepositis, Apostolica auctoritate Nostra, praesentium Litterarum vi, perpetuumque in modum, ecclesiam collegialem Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli in Civitate Iaci Regalis titulo ac dignitate *Basilicae minoris* augemus, illique tribuimus omnia et singula privilegia et honorificentias, quae Ecclesiis hoc titulo auctis de iure competunt. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his,

a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIV mensis Iulii anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

DIOECESIS MAITLANDENSIS BEATA MARIA VIRGO DE PERPETUO SUCCURSU PATRONA CAELESTIS DECLARATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Paterna caritas, qua christifideles omnes complectimur, Nos admonet ut eorum bono spirituali atque emolumento, quantum in Domino possumus, consulamus. Hac profecto de causa cum edoceamur a venerabili fratre Maitlandensium Episcopo dioecesim eius nullum adhuc proprium coelestem Patronum habere, atque admodum esse in votis clero populoque Maitlandensi ut pro Nostra benignitate qua Patronam principalem dioecesis Beatam Mariam Virginem de Perpetuo Succursu constituere dignemur, Nos, piis huiusmodi optatis ultro libenterque concedendum censemus. Itaque, audito quoque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, omnibus rei momentis sedulo studio perpensis, praesentium Litterarum tenore deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine perpetuumque in modum, ad magis magisque in dies fovendam et augendam Maitlandensium christifidelium venerationem pietatemque erga Deiparam, eandem Beatam Mariam Virginem de Perpetuo Succursu praecipuam totius dioecesis Maitlandensis coelestem apud Deum *Patronam* declaramus et constituimus, omnibus et singulis adiectis privilegiis, quae huiusmodi Patronatus propria sunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec, ut in spirituale fidelium Maitlandensium bonum cedant, statuimus, largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare et permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; dioecesi memoratae Maitlandensi plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIX mensis Iulii anno MCMXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

3 Augusti 1935. — Titulari archiepiscopali ecclesiae Rhusiensi praefecit R. D. Ioannem de Jong, canonicum capituli metropolitani Ultraiectensis, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis Exc. P. D. Ioannis Henrici Gerardi Jansen, Archiepiscopi Ultraiectensis;

— Cathedrali ecclesiae Omahensi Exc. P. D. Iacobum Hugonem Ryan, hactenus Episcopum titularem Modrenum;

— Titulari episcopali ecclesiae Cymaeae R. D. Petrum Ireton, Antistitem Urbanum, parochum ad S. Annae in civitate Baltimorensi, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis Exc. P. D. Andreae Iacobi Aloysii Brennan, Episcopi Richmondiensis.

5 Augusti. — Titulari archiepiscopali ecclesiae Aeginensi R. D. Xaverium Ritter, deputatum Nuntium Apostolicum in republica Cecoslovaca;

— Cathedrali ecclesiae Palentinae Exc. P. D. Emmanuelem Gonzalez Garcia, hactenus Episcopum Malacitanum;

— Cathedrali ecclesiae Malacitanae R. D. Balbinum Santos Oliveira, canonicum lectoralem capituli metropolitani Hispalensis.

10 Augusti. — Cathedrali ecclesiae Menevensi R. D. Michaelem Mc Grath, parochum loci *Bangor* in eadem dioecesi Menevensi;

— Cathedrali ecclesiae Fargensi R. D. Aloysium Muench, Rectorem Seminarii archidioecesis Milwaukiensis;

— Titulari episcopali ecclesiae Hephaestiensi R. D. Pium Giardina, Vicarium Generalem Archidioecesis Messanensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Angeli Paino, Archiepiscopi Messanensis;

— Titulari episcopali ecclesiae Veliciensi R. D. Iosephum Kolb, canonicum capituli metropolitani Bambergensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Ioannis Iacobi De Hauck, Archiepiscopi Bambergensis.

13 Augusti 1935. — Metropolitanae ecclesiae Compostellanae Exc. P. D. Thomam Muñiz Pablos, hactenus Episcopum Pampilonensem.

21 Augusti. — Titulari episcopali ecclesiae Dauliensi, R. D. Guillelmum Henricum Mellon, canonicum capituli metropolitani S. Andreae et Edimburgensis, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis Exc. P. D. Jacobi Mac Carthy, Episcopi Candidae Casae seu Gallovidiensis.

25 Augusti. — Cathedrali ecclesiae Pampilonensi R. D. Marcellinum Olaechea Loizaga, presbyterum Societatis S. Francisci Salesii.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I

INSTRUCTIO

AD CONFICIENDOS PROCESSUS SUPER MATRIMONIO RATO ET NON CONSUMMATO

DECRETUM

Quo facilius Revmi Ordinarii Orientalium Rituum conficere possint processus super matrimonio rato et non consummato, necessarium Sacrae huic Congregationi pro Ecclesia Orientali visum est, pro hisce processibus normas praescribere, quas praefati Revmi Ordinarii observare teneantur.

Praesentem igitur instructionem ab Emis ac Revmis Patribus Cardinalibus huius S. Congregationis, in plenariis comitiis diei 3 iunii v. a. recognitam, Ssmus D. N. Pius Div. Prov. Pp. XI, in Audientia diei 10 iunii 1935 infrascripto Adsessori concessa, dignatus est adprobare atque iussit publici iuris fieri in Commentario officiali, quod « Acta Apostolicae Sedis » inscribitur.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 10 Iunii, anno 1935.

A. Card. SINCERO, Episcopus Praenestinus, *a Secretis.*

L. ✠ S.

I. Cesarini, *Adsessor.*

NORMAE

I

De processu super matrimonio rato et non consummato

1. Cum uni Romano Pontifici sit divinitus commissa potestas, dispensandi super matrimonio rato et non consummato, supplex libellus ad dispensationem obtinendam semper Romano Pontifici erit inscribendus, et ad S. C. pro Ecclesia Orientali transmittendus.

Soli autem coniuges ius habent petendi hanc dispensationem, sive uterque, sive alteruter, altero etiam invito.

2. Supplex libellus continere debet plenam et accuratam totius facti speciem et causas omnes ad obtinendam dispensationem, appositis etiam die, mense, et anno, nec non eparchia in qua orator vel oratores commorantur, et ab oratore vel oratoribus, si fieri potest, subscribi debet.

3. Libellus transmittatur per proprium loci Ordinarium. Ordinarius autem ante omnia curet ut partes inter se reconcilientur, et notitias necessarias et opportunas addat tum de reconciliationis conatu, tum de authenticitate libelli, personis, rebus et factorum adiunctis.

4. Nulli processui super rato et non consummato initium detur, nisi prius obtenta fuerit facultas a Sede Apostolica. Attamen si iudex competens auctoritate propria processum inceperit super matrimonii nullitate ex quocumque capite et ex eo incidenter emerserit matrimonium non fuisse consummatum, processum instruat quoque super matrimonii inconsummatione et super causis dispensationis. Hoc servandum erit praesertim in processibus nullitatis ex capite impotentiae. Expleto vero processu, si matrimonii nullitas non evincatur, acta omnia a loci Ordinario ad S. Congregationem pro dispensatione, si opus sit, impetranda super rato et non consummato mittantur una cum unius vel utriusque coniugis supplici libello.

5. Obtenta vero a Sede Apostolica facultate, Ordinarius, decreto in scriptis dato, in actis asservando, constituat in causa moderatorem actorum seu iudicem instructorem et defensorem vinculi, qui sint sacerdotes scientia et prudentia praediti, necnon actuarium.

Ordinarius potest per se moderatoris actorum munere fungi.

6. Unicus sit moderator actorum seu iudex instructor in inquisitione pro dispensatione super rato et non consummato. Moderator vero actorum, quod attinet ad partium et testium citationem et examen, documentorum visionem vel personarum physicam inspectionem, decretorum intimationem

aliaque huiusmodi, ius habet, iuxta suetas normas, in auxilium vocandi, per litteras rogatorias, alias Curias.

7. Moderator actorum, nisi sit ipsemet Ordinarius, defensor vinculi et actuarius de munere fideliter explendo, ac de secreto servando iuramentum praestent, de quo mentio fiat in actis.

II

De examine coniugum et testium credibilitatis

8. Antequam coniuges et testes examinentur, moderator actorum et vinculi defensor — actuario id in scriptis consignante — de identitate personarum explorent, deinde eos praemoneant de gravi obligatione veritatis dicendae, et speciatim eos edoceant dispensationem dolo, vel fraude contra rei veritatem forte obtentam, minime in foro conscientiae coniugibus esse suffragaturam.

9. Coniuges et testes debent singuli praestare iuramentum de veritate dicenda et de secreto servando super interrogationibus et responsionibus. Moderator actorum, modo efficaciori quo fieri possit iuxta personarum conditionem, explicet sanctitatem iuramenti praesertim quoad veritatem dicendam. De hac monitione, uti de iuramenti praestatione, mentio fieri debet in actis.

10. Coniuges examinentur:

de iis quae matrimonium praecesserunt; utrum liberi an coacti et quas ob rationes in matrimonium consenserint;

qua definita die, ubi et coram quibus matrimonium celebraverint;

an commune vitae consortium statim instauraverint; per quodnam temporis spatium pacifice cohabitaverint et quando animorum aversio facta fuerit; quo denique definito tempore abrupta fuerit vita coniugalis;

an sciant in quo matrimonii consummatio consistat; et utrum matrimonium consummatum fuerit nec ne et quanam de causa.

num copula coniugalis saltem tentata fuerit, et, si forte imperfecta, id honeste explicent;

num adhibuerint fraudes contra completam copulam coniugalem vel contra generationem prolis, et explicent quibus mediis.

Interrogentur praesertim: *a*) si, quando et quibus patefecerint matrimonium non fuisse consummatum;

b) quando et a quibus didicerint matrimonium ratum et non consummatum dispensari posse a Romano Pontifice;

c) a quo tempore consilium inierint de hac dispensatione petenda.

Demum interrogentur super causis pro impetranda dispensatione allatis.

Si coniuges in suis depositionibus nimis inter se conveniant, inquirant prudenter, tum iudex tum defensor vinculi, an adsit collusio; si vero in substantialibus vel in rerum adiunctis magni momenti coniuges discrepent, iterum ad examen vocentur et super discrepantia interrogentur, adhibita etiam, si casus ferat, contestatione inter personas ipsas, ut veritas eruatur.

Antequam coniugum examen absolvatur, moderator actorum eos adhortetur ad vitam coniugalem restaurandam, de qua re mentio fiat in actis.

11. Si reconciliari renuant, tunc moderator actorum utrique coniugi iniungat ut quisque pro sua parte *tres saltem* inducat testes, ad normam sacrorum canonum idoneos et omni exceptione maiores, sanguine aut affinitate sibi coniunctos, sin minus vicinos bonae famae aut alioquin de re edoctos, qui iurare possint de ipsorum coniugum probitate et praesertim de eorum veracitate circa rem in controversiam deductam.

12. Testes credibilitatis, praeter ea quae generalia sunt, interrogentur praecipue circa ipsorum coniugum probitatem, vitae honestatem, praeceptorum Ecclesiae observantiam, sacramentorum frequentiam; circa famam qua gaudent, eorumque veracitatem atque, in specie, si coniugibus, inconsummationem matrimonii sub iuramento affirmantibus, fides adhibenda sit.

His testibus moderator actorum ex sese, aut ad instantiam defensoris vinculi potest adiungere alios credibilitatis testes, qui vocantur *ex officio*; immo debet, quatenus fieri poterit, si quacunque de causa testes adductos insufficientes existimaverit.

Testimonium credibilitatis robur addit depositionibus coniugum; sed vim plenae probationis non obtinet, nisi aliis argumentis et adminiculis fulciatur, praesertim depositionibus testium de scientia accepta, et inspectione corporali.

III

Examen testium de scientia accepta

13. Posita affirmatione fide digna coniugum de non consummatione, sedulo indagandum erit utrum coniuges tempore non suspecto patefecerint matrimonii inconsummationem et quidem in iis rerum adiunctis, ut hae declarationes nullam aliam causam habere potuerint quam veritatem facti inconsummationis.

Quare praeter testes credibilitatis, a coniugibus inducantur quoque idonei testes de rei veritate edocti, qui appellantur *testes de scientia accepta*.

14. Diligenter igitur moderator actorum tum a testibus credibilitatis tum a testibus de scientia accepta inquirat super iis quae praecesserunt aut sequuta sunt matrimonii celebrationem, quaenam causam dederint discordiae coniugum, si et quas a coniugibus aut ab aliis acceperint notitias circa inconsummationem, quanam causa, quibus verbis patefactae fuerint, et ob quem finem; praesertim vero inquirat *quonam definito tempore* id audiverint:

a) utrum tempore quo vita coniugalis adhuc pacifice ducebatur;

b) an quando iam ortae erant discordiae et vita coniugalis abrupta;

c) an vero postquam fuerit inceptus fortasse processus quem vocant civilem ad divortium obtinendum; aut postquam captum fuerit consilium dispensationem impetrandi et processus canonicus introductus fuerit.

De his temporum adiunctis sedulo ratio habeatur in interrogationibus faciendis, ut erui possit, cum morali certitudine, num tempore non suspecto tales declarationes factae fuerint.

15. His testibus moderator actorum ex sese, vel ad instantiam defensoris vinculi, alios testes de scientia accepta a coniugibus vel ab aliis, potest ex officio adiungere immo debet, quatenus fieri potest, si id necessarium aut opportunum existimaverit.

IV

De inspectione corporali

16. Inspectio corporalis utriusque coniugis vel — nisi ex adiunctis evidenter inutilis appareat — saltem mulieris, fieri debet ad normam iuris.

Ad inspiciendum virum, duo periti medici ex officio deputari debent.

Ad mulierem vero inspiciendam duae obstetrices, in arte et praxi peritiores ac bonae famae, ex officio designentur, nisi maluerit mulier a duobus medicis ex officio pariter designandis inspici, vel id Ordinarius necessarium habuerit.

Corporalis mulieris inspectio fieri debet, servatis plene christianae modestiae regulis et adstante semper honesta matrona ex officio designanda.

Mulieris inspectionem obstetrices vel periti, seorsum singuli, exsequi debent.

17. Omnes ex officio deputati iuramentum praestent de munere fideliter, omnique cum diligentia implendo et de iudicio proferendo absque ullo partium studio, itemque de secreto servando.

Praeter alia autem deputati ad mulieris inspectionem prae oculis habeant quae a gravioribus et prudentioribus in medicina doctoribus

traduntur circa signa certa vel dubia integritatis, praesertim de hymenis varietatibus et de mediis ad praecavendas fraudes, simulandae integritatis gratia, forte adhibitas.

In viri autem inspectione periti monendi erunt ut artis praesidiis utantur licitis et honestis atque referant, iuxta probata medicinae legalis praecepta, indicia et argumenta non tantum quoad impotentiam, sed etiam circa inconsummationem, attentis adiunctis in casu.

18. Singuli medici vel obstetrices singulas relationes conficiant, intra terminum a iudice definitum, tribunali tradendas.

Peracta autem relatione, periti, obstetrices, ac ultimo, matrona, seorsum singuli, iuramento praestito, ab actorum moderatore interrogentur, secundum articulos a vinculi defensore, inspectis diligenter supradictis relationibus, concinnatos.

Periti debent indicare perspicue qua via et ratione processerint in explendo munere sibi demandato et quibus potissimum argumentis sententia ab ipsis prolata nitatur, ita ut Sedes Apostolica iudicium sibi efformare possit, non tantum ex conclusionibus peritorum sed etiam ex elementis et descriptionibus relatis.

V

De officio Moderatoris actorum, Defensoris vinculi et Actuarii

19. Moderatoris actorum est curare ut omnia ad normam iuris perficiantur eaque omnia statuere quae aptiora sint ad factorum veritatem eruendam.

20. Officium vero defensoris vinculi est omnibus viribus tueri iura matrimonii, quare semper est citandus in omnibus sessionibus et actibus processus. Ipsius est: examini partium, testium et peritorum *adesse;* exhibere *interrogatoria* clausa et obsignata, in actu examinis ab actorum moderatore aperienda; *novas interrogationes* ab examine emergentes suggerere; documenta a partibus exhibita *recognoscere.*

Ipse proinde poterit, quolibet causae momento, petere ut alii testes inducantur vel iidem iterum examini subiiciantur; proponere novas interrogationes sive circa generalia sive circa particularia matrimonii.

21. Tum moderator actorum tum vinculi defensor curent ut interrogationes non sint complexae sed simplices et clarae ut facile ac plene intelligantur; nec suggestivae aut ita factae ut simplici affirmatione vel negatione iisdem responderi possit; sed ita redigantur et fiant ut, examinatus, clariori modo quo potest, promat et explicet notitias quas habet.

22. Tum moderator actorum, tum defensor vinculi diligenter inquirant *circa probitatem et credibilitatem singulorum in iudicium vocatorum vel vocandorum*, exquirendo ab eorum parochis, sin minus a personis fide dignis, litteras testimoniales in quibus declaretur hanc personam, de qua quaeritur, fidem mereri, idque constare ex positivis honestatis et religiositatis signis; veracitatis vero testimonia singula pro singulis requirantur et non globatim, eaque universa erunt asservanda in actis.

23. Actuarii munus est fideliter et continenter referre in actis examinatorum responsiones, non tantum quoad substantiam rei, sed etiam quoad verba, nisi iudex ex gravi et evidenti ratione, satis habeat ut tantum depositionis substantia referatur; — die, mense et anno interrogatorii vel cuiuslibet actus diligenter semper scripto signatis. — Actuario incumbit obligatio acta fideliter custodiendi, ne cuipiam extraneo pateant.

24. Si ob locorum distantiam aliave incommoda pars vel testis nequeat se conferre ad Curiam, neque moderator actorum, defensor vinculi et actuarius possint locum adire, ubi pars vel testis degat, moderator actorum deleget idoneum sacerdotem, illius loci, et, quoad fieri potest, eiusdem ritus, qui adhibita, pro munere defensoris vinculi, alterius sacerdotis opera, iuxta interrogatoria a vinculi defensore exarata, partem vel testem diligenter excutiat eiusque responsiones, ope actuarii, scripto redigat.

Deficiente idoneo sacerdote qui munus defensoris vinculi obire possit, ipse moderator actorum delegatus eiusdem partes agat, facta de re mentione in actis.

Semper autem requiritur actuarius, ad quod munus, in casu necessitatis, scandalo et admiratione remotis, assumi potest etiam laicus.

Hi omnes iuramentum praestare debent de munere fideliter implendo et de secreto servando.

25. Pro examine alicuius testis in aliena eparchia vel dioecesi commorantis, moderator actorum transmittat ad loci Ordinarium interrogatoria a defensore vinculi proposita, simulque exponat causae adiuncta ut quaesitae notitiae haberi possint a teste cum sufficienti rerum omnium cognitione.

Pertinet ad Ordinarium loci delegare moderatorem actorum, defensorem vinculi et actuarium pro inquisitione in casu, cum facultatibus, de quibus in numero 24.

VI

De conclusione processus

26. Processus ne claudatur nisi defensor vinculi declaraverit sibi nihil superesse inquirendum et moderator actorum attente inspexerit ne quid incompletum vel ambiguum vel contradictorium remaneat: quo in casu, audito vinculi defensore, ea supplere satagat citando denuo, si opus sit, partes vel etiam testes.

27. Clauso processu, defensor vinculi suas redigat animadversiones et tum moderator actorum, tum Ordinarius ipse, nisi munere moderatoris fuerit functus, suum votum promant.

28. Deinde omnia acta iudicialia, in authentico exemplari, lingua magis cognita exarato (latina, italica, gallica vel anglica), una cum indice, mittantur ad hanc Sacram Congregationem.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 10 Iunii, anno 1935.

A. Card. SINCERO, Episcopus Praenestinus, *a Secretis*.

L. ✠ S.

I. Cesarini, *Adsessor*.

II

APPROBATIO

Ssmus Dñus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decreto Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali diei 1 Iunii a. 1935, Constitutiones Congregationis Sororum Indigenarum ritus Chaldaici et Syriaci, quae « Tertiariae Dominicanae Sanctae Catharinae Senensis » vocantur, definitive approbare dignatus est.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

RATISBONEN.

Iuris nominandi canonicos

Die 4 martii 1933

Species facti. — Ratisbonae, in Germania, est Capitulum collegiale ecclesiae B. Mariae V., ad veterem Cappellam nuncupatum, in quo septem extant canonicatus, quorum quinque conditi sunt prioribus saeculis, sextus fundatus fuit a Baronissa Maria Theresia de Stinglheim anno 1766, postremus vero anno 1862 ex bonis familiae Steuer conlatis. Attamen ob sic dictam pecuniae inflationem, recentiores hi duo canonicatus indotati prorsus manserunt, ita ut hodie tantummodo antiquiores quinque canonicatus conferantur. Et quoad eorum collationem spectat, consuetudo iam a pluribus saeculis invaluit ut Capitulo ius alternum esset cum Episcopo novos canonicos nominandi, in sex cuiuslibet anni mensibus paribus vacantes.

Mense vero augusti anno 1931 cum unus ex his quinque canonicatibus vacare contigerit obitu canonici titularis, propter difficultates inter Episcopum et Capitulum inde exortas, quaestio huic S. Concilii Congregationi enodanda delata fuit.

Synopsis disceptationis. — Vi canonis 403 Codicis I. C. consuetudines, quae sint contra liberam collationem beneficiorum in ecclesiis cathedralibus et collegialibus, reprobatae sunt, et omne privilegium revocatum est. Firmae tamen remanent fundationis leges et ius praesentandi in Concordatis ad normam canonis 1471 concessum.

Iamvero Capitulum, ad sua iura tuenda relate ad antiquiores quinque canonicatus, invocat antecedentem consuetudinem, et privilegia sibi antea concessa, ultima vice per Concordatum inter Pium VII et Regem Bavariae Maximilianum initum. Sed frustra, nam ipsum Capitulum affirmare cogitur: « Fundationis leges ex istis temporibus non iam existunt ». Si itaque non existunt, nec probari possunt huiusmodi leges, ipsum ius nominationis et electionis peremptum est. Quapropter quoad quinque antiquiores praebendas canonicales, nullum ius electionis Capitulo collegiali competit

propter defectum iuris ex lege fundationis, et electio, vigore canonis 403, ad Episcopum spectat.

Relate vero ad sextum et septimum canonicatum, haec sunt adnotanda. Canonicatus sextus anno 1766 a Baronissa Maria Theresia de Stinglheim fundatus fuit, quae in testamento ita disposuit: « Est voluntas mea, ut... Capitulum collegiatum, tanquam haeres meus, praeter numerum hucusque existentium canonicorum, adhuc alium canonicum capitularem *nach treffender Ordnung oder turnum* (scilicet: *iuxta vigentem ordinem vel turnum*) ad veram praebendam in perpetuum instituat, qui sicut ceteri canonici chorum frequentare reliquasque obligationes implere debet ».

Capitulum contendit his verbis fundatricem voluisse eidem ius nominandi seu eligendi ad novum canonicatum conferre; nam ordo tunc vigens erat alternatio nominationis apostolicae in mensibus inaequalibus, et electionis Capituli in mensibus aequalibus, vi Concordati Viennensis diei 17 februarii 1448; per decretum vero reorganisationis diei 17 augusti 1830 Rex Bavariae sibi reservavit nominationem in mensibus papalibus.

Sed verba a Capitulo supra relata tantum se referunt ad servitium capitulare novi canonici, quod fieri debebit « secundum ordinem vel turnum valentem (*vigentem*) », non vero ad modum providendi memoratum canonicatum. Si fundatrix quid speciale decernere voluisset de modo eligendi ad suum canonicatum, id certe expressis verbis enunciavisset, non vero simplici enunciatione « ad ordinem vel turnum valentem »; et eiusdem voluntatem exscripsisset Episcopus in instrumento confirmationis, et de iure eligendi decretum edidisset. Sed tum in testamento, tum in decreto confirmationis Episcopi diei 24 martii anno 1766, deest quaecumque mentio de methodo observanda circa provisionem canonicatus. Hinc nil mirum si ad novum canonicatum providendum servata fuerit praxis tunc vigens relate ad reliquos canonicatus; imo aliter fieri non poterat. Inde vero excluditur ius electionis Capituli ex lege fundationis.

Ex quibus sequitur sextum canonicatum, de quo in casu, nunc saltem esse liberae collationis.

Septimus autem canonicatus, Steuerensis dictus, fundatus fuit an. 1862 per conversionem cuiusdam beneficii, seu cappellaniae, quod erat iurispatronatus Capituli. Capitulum petiit erectionem novi canonicatus; et huius praebenda constituta fuit fructibus beneficii, quibus Capitulum ex propriis reditibus tantum addidit, quantum necessarium fuit ad sustentandum canonicum pari gradu cum ceteris. Novus autem canonicus omnibus iuribus et oneribus capitularibus, aeque ac ceteri, fruebatur et subiiciebatur.

Canonici, circa electionem seu nominationem ad novum canonicatum, haec ab Episcopo petebant « ... in casibus autem futuris ius colla-

tionis tantum poscere volumus, si vacatio in mense Capituli fiet ». Etsi verba incerta videantur, canonici, loco iuris patronatus et praesentationis singulis vicibus, petunt quamdam commutationem, scilicet ius electionis « si vacatio in mense Capituli fiet ». Hoc ius electionis, sic imminutum, non est lex fundationis, quia canonici nec transactionem nec conventionem ineunt, nec compensationem quaerunt pro iure patronatus, sed tantummodo « ... in casibus futuris ius collationis tantum poscere volumus si vacatio in mense Capituli fiet ». Qui sint autem menses Capituli edocemur textu Concordati inter Pium VII et Regem Bavariae Maximilianum, scilicet: « Rex ad canonicatus in sex mensibus apostolicis sive papalibus nominabit; quoad alios sex menses, in eorum tribus Archiepiscopi et Episcopi, in reliquis vero tribus Capitulum nominabit ». Hoc autem erat ius concordatarium vigens anno 1862. Quid autem intendere potuerint canonici nisi menses canonicales ad normam vigentis Concordati? Ergo acceptabant, imo poscebant, relate ad novum canonicatum, disciplinam quoad alios iam vigentem, nec ullam peculiarem legem fundationis constituebant. In decreto autem erectionis Episcopus haec habet: « Constituimus praeterea ut iuxta eiusdem Capituli votum, patronatus sui iure in praefatum beneficium suppresso, ius nominandi vel eligendi ad novam hanc canonicalem praebendam... ab iisdem personis legitima ratione exerceatur, quibus praedictum ius in reliquas, quae modo existunt, canonicales istius Collegiatae praebendas competere dignoscitur». Episcopus igitur ante omnia ius patronatus suppressit, deinde, nulla facta mentione compensationis, ius nominandi ad novum canonicatum ad easdem leges determinat, quae pro ceteris praebendis vigent. Hinc clare demonstratur nullum peculiare privilegium Capitulo concedi aut competere, nullam legem fundationis constitui, et rem reduci ad ius concordatarium tunc vigens.

Confirmatur conclusio his quae Rex Bavariae decrevit. Regium enim decretum, nihil habens de Capituli antiquo iure patronatus, statuit: « Ius conferendi canonicatum Steuerensem ad nos pertinet, cum mense papali vacat, ceteris mensibus per electionem canonicam Capituli collegialis confertur ». Statim Episcopus protestatus est, non contra ipsum decretum, sed contra citatum comma, instans ut ius Capituli circumscriberetur ad limites iuris concordatarii tunc vigentis.

Itaque Episcopus non solum non concessit Capitulo ius eligendi ad novum canonicatum, etsi restrictum, uti legem specialem fundationis, sed etiam expresse curavit ne lex fundationis putari posset. Ius ergo Capituli eligendi ad septimum canonicatum eundem exitum sequi debuit quam ius eligendi ad alios canonicatus, et una cum hoc exstinctum est.

RESOLUTIO. — In plenariis autem comitiis, die 4 martii 1933 habitis, Emi Patres huius S. Congregationis ad propositum dubium: *Utrum ius nominandi canonicos, sive veteres sive recentiores, competat uni Episcopo; an eidem cum Capitulo in casu;* responderunt: *Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.*

Quam resolutionem, in Audientia diei 8 eiusdem mensis, referente subscripto S. Congregationis Secretario, Ssmus Dnus Noster Pius Pp. XI approbare et confirmare dignatus est.

I. BRUNO, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

MASSILIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI AEMILIAE DE VIALAR, FUNDATRICIS INSTITUTI S. IOSEPHI AB APPARITIONE.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum tum in proximum nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine, earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Ea est divinae sapientiae et bonitatis in animarum sanctificatione oeconomia, ut dum gratiarum aliorumque caelestium donorum suavitate eas ad superna allicit, tribulationum simul amaritudinibus earum fidelitatem probet ac firmet, Archangelo Raphaële sanctum Tobiam monente: *Quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te* (Tob., 12, 13). Unde fit, ut quo maior est sanctitatis gradus, ad quem Deus velit hominem evehere, quo maiori dilectione eum prosequatur, eo gravioribus animi corporisve doloribus eundem affici et premi iubeat: idque sapienter et amanter.

Homo enim, doloribus subiectus, virtutum omnium exercitio instruitur, atque ad supereffluentem gloriam consequendam praeparatur: scriptum est enim: *quod in praesenti est momentaneum et leve tribulationis nostrae, supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in*

nobis (2 Cor., 4, 17). Quare nullum est invenire sanctum, quin multis tribulationibus fuerit obnoxius. Cuius divinae oeconomiae egregium profecto exemplum contemplamus in Beato Patriarcha Ioseph, Catholicae Ecclesiae Patrono, cuius festum hodie celebramus. Qui quantumvis ineffabilibus gaudiis fuerit recreatus, nihilo minus tamen etiam acerbissimos dolores passus est. Hanc autem gaudiis et doloribus quasi alternantem sanctitatis viam etiam Ven. Aemilia de Vialar, S. Ioseph cultui addictissima, emensa est.

Anna, Margarita, Adelaides, Aemilia de Vialar in oppido Gaillac Galliae Narbonensis, ex Barone Augusto Antonio, et Antonia Aemilia de Portal, generis nobilitate conspicuis, die 12 Septembris mensis a. 1797 nata est. Matre pietatis magistra immatura morte abrepta, apud Sorores a Nostra Domina Parisiis commorans, ad sacram synaxim ibi primitus accessit, christianaeque perfectionis ac litterarum rudimenta posuit. Post biennium a patre domum revocata, domesticis negotiis praeficitur, praecipue vero educandi fratris, aetate minoris, cura ei concreditur: quod autem temporis reliquum erat, pietatis et caritatis operibus, in animarum salutem et infirmorum levamen, totum impendebat. Oblatas sibi honestissimas nuptias pluries recusavit, virginitatis emisso voto. Firmum quippe iam inerat eius animo propositum se suaque omnia Deo donandi: ac divino quodam instinctu ad animarum lucra quaerenda ferebatur. Interim licet domesticis distenta curis, animo altiora volvebat, succrescente in dies caritatis fervore, quem oratione, mortificationis studio, piis misericordiae operibus alebat. Victrix quoque sui, fervidum naturae ingenium adeo plene gratiae subiecit, ut vetulae cuiusdam ancillae quotidianam arrogantiam ac fastidiosissimam morositatem annis ferme viginti, miro patientiae exemplo, benignissime toleraverit; qua ardua exercitatione, providus Deus, eam ad maiora pro sua gloria patranda et sustinenda praeparavit.

Iamque vocanti Deo obsequens, in ipso natali oppido, die festo Nativitatis Domini, anno 1832, prima *Instituti s. Ioseph* fundamenta iecit, cui postea *ab Apparitione* titulum adiunxit, eo fine ut Angeli divinae Incarnationis arcanum fidelissimo Patriarchae revelantis, apparitionem recoleret. Miseros omne genus solari, puellas ad pietatem et litteras educare, fidem inter acatholicos et infideles propagare, per novam hanc religiosam familiam Serva Dei sibi proposuerat. Archiepiscopus Albiensis Franciscus de Gualy, religiosum habitum, regulas a Serva Dei, prudentum consilio ducto, paulo post conscriptas, et Institutum approbavit. Tribus post annis, Algeriensi regione Gallico imperio vix subiugata, ab Augustino, germano fratre, qui illic consiliarii munere fungebatur, ut nosocomii curam

cum nonnullis Sororibus assumeret, in Africam invitata, religiosis votis nuncupatis, Icosium alacris advolavit. Porro quos diu exoptaverat apostolicos labores, gestienti animo, generosa suscepit, studuitque operibus magnanima cordis vota aequare.

Cholerica lue grassante, Aemilia cum suis sororibus heroica infirmis curandis refulsit caritate: qua permoti non pauci, seu mahumeticae sectae addicti, seu acatholici, veram fidem sunt amplexati. Tantae virtutis fama non solum Icosium pervasit, sed et ad Urbem pervenit; quapropter Cardinalis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Praefectus litteras gratulatorias ad Aemiliam misit.

Iamque ultra ad Hypponem ac Constantinam animosa processerat, operamque suam ac sororum in illo infidelitatis campo strenue impendens, uberes pro Christo fructus percipiebat. Sed *inimicus homo superseminavit zizania*, commoto in Aemiliam eiusque Institutum falsis praeiudiciis Episcopi Algeriensis animo, qui novus ad eam sedem tunc primo erectam a. 1838 advenerat. Grave admodum tale infaustum discidium Aemiliae accidit, quae, licet Apostolicae Sedis benevolentia et tutamine suffulta, ex illo tamen dilecto laborum campo misere eiecta est, quem suis virtutibus et magnificis operibus illustraverat. Quam iniuriam beneficiis omne genus ipsa rependit.

Nec minorem passa est iacturam opera infidi suorum bonorum procuratoris. Non ideo tamen Aemilia, Deo unice confisa, omnia pro eius amore sustinens, infracto animo ab incepto destitit. Plurimas enim fundavit religiosas domos in Europa, Africa, Asia, ingentes fructus reportans.

Apostolica Sedes a. 1842 laudis, quod dicitur, decretum in favorem Instituti concessit; anno autem 1870 definitivo modo hoc approbavit.

Meritis plena, supremum diem, acrius aggravato morbo, quem in caritatis opere exercendo pluribus anteactis annis contraxerat, sanctissime obiit die 24 Augusti mensis a. D. 1856 Massiliae, quo principem Instituti domum, Servo Dei Episcopo Eugenio de Mazenod favente, transtulerat.

Sane praeclara haec virgo, magnitudine animi ad ardua suscipienda, constantia in adversis perferendis, mirabile exstat christianae fortitudinis atque caritatis exemplum.

Annis millesimo nongentesimo vicesimo tertio et quarto in Massiliensi Curia Ordinaria auctoritate super sanctitatis fama, virtutum et miraculorum constructus est processus, rogatoriales autem in Rupellensi, Tolosana, Neo-Eboracensi, Ruremondensi, Algeriensi, Carthaginensi, Albiensi, Lugdunensi et Melitensi Curiis habiti sunt. Interim aliae duae et de scriptorum perquisitione et de liturgico cultu non exhibito inquisitiones peractae.

Die 25 Novembris mensis a. 1924 decretum super scriptis editum est

ab hac S. C. Item insequenti anno die 19 Maii Ssmus D. N. Pius Papa XI benigne Sua manu Commissionem Introductionis Causae obsignare dignatus est, die vero 22 Iunii mensis eodem anno de obedientia Urbanianis decretis praestita edictum est.

Apostolicis processibus Massiliae et Lutetiae Parisiorum confectis, pro eorum et aliorum ordinaria auctoritate constructorum validitate die 14 Novembris mensis a. 1928 editum fuit decretum.

Hisce omnibus de iure servatis, ad disceptandum de virtutibus deventum est. Antepraeparatoria S. H. C. Comitia die 10 Februarii mensis a. 1931 coram Rmo Cardinali Ianuario Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopo Ostien. et Albanen., Causae Ponente seu Relatore, habita fuere; Praeparatoria vero in Vaticanis aedibus die 29 Iulii elapsi anni: postremo Generalia coram Ssmo D. N. die 19 Februarii mensis. In quibus idem Rmus Cardinalis Relator Dubium proposuit discutiendum: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.* Quotquot aderant, Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores suum quique tulere suffragium, quo benigne excepto, Beatissimus Pater suam sententiam aperire distulit, ut caeleste lumen, ingeminatis precibus, imploraret.

Hanc autem diem inclito Patriarchae Ioseph sacram, cui Ven. Aemilia Institutum a se conditum uti peculiari Patrono commisit, Ssmus D. N. elegit, ut hoc approbationis decretum promulgaretur. Quapropter Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto, et Ianuario Granito Pignatelli di Belmonte, Causae Relatore, ad Se arcessitis, nec non R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, meque infrascripto Secretario, sacrosancta litata Hostia, edixit: *Ita constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Servae Dei Aemiliae de Vialar in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur, ut ad ulteriora procedi queat.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta S. R. C. referri mandavit.

Datum Romae, die 19 Martii a. D. 1935.

✠ C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI SEMINARI E DELLE UNIVERSITÀ DEGLI STUDI

BANDO DI CONCORSO A BORSE DI STUDIO

I. È aperto, per sacerdoti italiani, il concorso per titoli a n. 10 borse di studio di L. 3000 ciascuna, così distribuite:

n. 2 per il conseguimento della Laurea in Teologia presso una delle Facoltà teologiche romane;

n. 2 per il conseguimento della Laurea in Filosofia presso una delle Facoltà ecclesiastiche romane di Filosofia;

n. 2 per il conseguimento della Laurea in *Utroque Iure* presso il Pontificio Istituto *Utriusque Iuris*;

n. 2 per il conseguimento della Laurea in Lettere presso l'Università Cattolica del S. Cuore in Milano;

n. 1 per il conseguimento della Laurea in Scienze fisiche e matematiche presso una Università civile;

n. 1 per il conseguimento della Laurea in Scienze naturali e chimiche presso una Università civile.

II. I concorrenti debbono far pervenire — entro il 30 settembre 1935 — alla S. Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi (Piazza S. Maria in Trastevere, 24) la relativa domanda, corredata dei seguenti documenti:

a) commendatizia dell'Eccmo Vescovo diocesano;

b) prospetto, autenticato dalla Revma Curia, dei voti riportati nelle singole materie agli esami finali di ciascun anno del corso liceale-filosofico-teologico;

c) i concorrenti alle borse per il conseguimento della Laurea in Lettere, in Scienze fisiche e matematiche e in Scienze naturali e chimiche, debbono aggiungere il certificato di maturità classica o scientifica, ovvero di Laurea in Teologia.

III. Per la esecuzione del presente Concorso viene emanato un apposito Regolamento.

Roma, dal Palazzo di S. Callisto, l'8 Agosto 1935.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

4 Novembre 1934. S. E. Rma Monsig. Antonio Riberi, Arcivescovo tit. di Dara, *Delegato Apostolico di Africa per le Missioni.*

11 Marzo 1935. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore dell'Unione Apostolica dei Preti secolari del S. Cuore di Gesù.*

» » » L'Emo e Rmo Sig. Cardinale Pietro Segura y Saenz, *Protettore dell'Istituto delle Suore del Verbo Incarnato del Ssmo Sacramento* (Messico).

19 » » L'Illmo e Rmo Monsig. Primo Principi, *Referendario del Sup. Tribunale della Segnatura Apostolica.*

3 Aprile » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore delle Suore dei SS. Cuori e dell'Adorazione perpetua* (Parigi).

10 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Lorenzo Lauri, *Protettore dell'Istituto delle Suore della Carità di Nostra Signora della Mercede* (Granata).

26 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore della Congregazione dei Preti di S. Maria di Tinchebray* (Séez).

3 Maggio » L'Illmo Sig. avv. Camillo Corsanego, *Avvocato Concistoriale.*

» » » L'Illmo Sig. avv. Filippo Re, *Avvocato Concistoriale.*

7 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore delle Terziarie Domenicane della Congregazione di St. Mary of the Springs* (East Columbus-Ohio).

30 » » L'Illmo e Revmo Monsig. Alberto Canestri, *Prelato Uditore del Tribunale della S. Romana Rota.*

3 Luglio » L'Illmo e Revmo Monsig. Giovanni Teodori, *Prelato Uditore del Tribunale della S. Romana Rota.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

18 Ottobre 1932. S. E. Rma Monsig. Antonio Dos Santos Cabral, Arcivescovo di Bello Horizonte.

22 Febbraio 1935. S. E. Rma Monsig. Giovanni Carroll, Vescovo di Lismore.

10 Giugno » S. E. Rma Monsig. Tommaso Valeri, Arcivescovo di Brindisi.

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

5 *Febbraio* *1935.* Monsig. Carlo Ballarin, dell'archidiocesi di Zara.
12 » » Monsig. Nicola Causa, della diocesi di Pozzuoli.
25 » » Monsig. Giuseppe H. Meehan, della diocesi di Newark.
» » » Monsig. Eugenio P. Carroll, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Michele J. White, della medesima diocesi.
1 *Marzo* » Monsig. Luigi Audrieux, della diocesi di Monaco.
12 » » Monsig. Guglielmo J. Flynn, dell'archidiocesi di Santa Fè.
25 » » Monsig. Francesco Tschann, dell'Amministrazione Apostolica di Innsbruck.
13 *Aprile* » Monsig. Stefano Duggan, della diocesi di Hartford.
» » » Monsig. Daniele Giuseppe Dineen, della diocesi di Great Falls.
29 » » Monsig. Guglielmo Serivani, della diocesi di Piacenza.
7 *Maggio* » Monsig. Rodolfo Pian, della diocesi di Sebenico.
17 » » Monsig. Carlo D. Wood, della diocesi di Charleston.
» » » Monsig. Adalberto Breisach, della diocesi di Csanad.
28 » » Monsig. Gregorio J. Mc Lellan, della diocesi di Charlottentown.
» » » Monsig. Francesco Mennini, della diocesi di Larino.
3 *Giugno* » Monsig. Domenico Piacente, della diocesi di Ruvo e Bitonto.

Prelati Domestici di S. S.:

5 *Febbraio* *1935.* Monsig. Simeone Palcich, dell'archidiocesi di Zara.
» » » Monsig. Antonio Devescovi, della medesima archidiocesi.
6 » » Monsig. Giuseppe Eugenio Madden, della diocesi di Winona.
» » » Monsig. Giacomo Treanor, della medesima diocesi.
11 » » Monsig. Giuseppe Delfis-Nepveu, della diocesi di Valleyfield.
» » » Monsig. Giuseppe Giorgio Payette, della diocesi di S. Giovanni di Quebec.
» » » Monsig. Tommaso O' Dwyer, della diocesi di Los Angeles S. Diego.
14 » » Monsig. Giulio Bois, dell'archidiocesi di Regina.
» » » Monsig. Pietro Felice Hughes, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giorgio Barry O' Toole, della diocesi di Coledo (Ohio).
15 » » Monsig. Tommaso Quirk, della diocesi di Wheeling.
25 » » Monsig. Edoardo C. O' Reilly, della diocesi di La Trosse.
» » » Monsig. Giuseppe Riesterer, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Alberto J. Dorrenbach, della medesima diocesi.
26 » » Monsig. Enrico Virleux, della diocesi di Lilla.

8 *Marzo* *1935.* Monsig. Cirano J. Whalen, della diocesi di Grand Rapids.
» » » Monsig. Tommaso Lorenzo Noa, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Stanislao Pietrasik, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Edoardo Devoghel (Belgio).
11 » » Monsig. Stanislao Bronikowski, della diocesi di Culma.
» » » Monsig. Giovanni Giuseppe Van der Velden, della diocesi di Aquisgrana.
» » » Monsig. Luciano Pietro Bossens, della diocesi di Friburgo.
12 » » Monsig. Giuseppe Passini, dell'archidiocesi di Modena.
14 » » Monsig. Stanislao Bulanda, della diocesi di Tarnovia.
15 » » Monsig. Giuseppe Mamet, della diocesi di Port Louis.
18 » » Monsig. Primo Principi (Roma).
21 » » Monsig. Giuseppe Geoffroy, della diocesi di Digione.
» » » Monsig. Enrico M. Herzog, della diocesi di Harrisburg.
26 » » Monsig. Antonio Ramalho, della diocesi di Jaboticabal.
27 » » Monsig. Gabriele Guardabascio, della diocesi di Ariano.
29 » » Monsig. Giuseppe Cardinali, della diocesi di Piacenza.
4 *Aprile* » Monsig. Giovanni Maria Archer, della diocesi di Perpignano.
» » » Monsig. Giovanni Pinnel, dell'archidiocesi di S. Antonio (Texas).
6 » » Monsig. Edmondo Loutil, dell'archidiocesi di Parigi.
12 » » Monsig. Carlo Confalonieri (Roma).
» » » Monsig. Diego Venini (Roma).
» » » Monsig. Tommaso Hennessy, della diocesi di Grand Rapids.
16 » » Monsig. Leone Mury, della diocesi di Autun.
» » » Monsig. Guglielmo Hemmik (Roma).
» » » Monsig. Guglielmo Plhak, della archidiocesi di Olomuc.
29 » » Monsig. Giovanni Di Barros Uchoa, della diocesi di Campos.
» » » Monsig. Enrico J. Wient-jes, della diocesi di Reno (Nevada).
» » » Monsig. Ugo A. Meisekothen, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Patrizio J. Connors, della medesima diocesi.
30 » » Monsig. Francesco Stramigioli, della diocesi di Pesaro.
2 *Maggio* » Monsig. Luigi Maria Carbone, dell'archidiocesi di Lanciano.
3 » » Monsig. Vincenzo Gelat, del Patriarcato di Gerusalemme.
» » » Monsig. Ferréol Jobin, della diocesi di S. Giovanni di Quebec.
» » » Monsig. Giovanni Folba (Ungheria).
» » » Monsig. Guglielmo Tower (Ungheria).
4 » » Monsig. Giovanni Battista Bosio, della diocesi di Brescia.
» » » Monsig. Federico Wenckheim, della diocesi di Sabaria.
8 » » Monsig. Ciro Scotti, della diocesi di Ischia.

14 *Maggio* *1935.* Monsig. Luciano Savin, del Vicariato Apostolico della Gujana Francese.

20 » » Monsig. Giovanni O' Grady, della diocesi di Omaha.

» » » Monsig. Vittore Von Ernst, della diocesi di Basilea.

25 » » Monsig. Salvatore De Angelis (Roma).

28 » » Monsig. Federico Callori di Vignale (Roma).

» » » Monsig. Teofilo Enrico Kern, dell'archidiocesi di S. Giuseppe di Costarica.

3 *Giugno* » Monsig. Gaetano Cuonzo, della diocesi di Ruvo e Bitonto.

» » » Monsig. Francesco Aresta, della medesima diocesi.

7 » » Monsig. Francesco Canessa, dell'archidiocesi di Genova.

11 » » Monsig. Guglielmo Kraemer, della diocesi di Green Bay.

13 » » Monsig. Guglielmo Plamondon, della diocesi di Burlington.

14 » » Monsig. Tihamér Toth, dell'archidiocesi di Agria.

21 » » Monsig. Costante Chimenton, della diocesi di Treviso.

26 » » Monsig. Francesco Bickford, dell'archidiocesi di Westminster.

1 *Luglio* » Monsig. Luca Leone Mandeville, della diocesi di Lincoln.

» » » Monsig. Vittore Mlejnek, della medesima diocesi.

2 » » Monsig. Amabile Chassaigne, della diocesi di Clermont.

6 » » Monsig. Giovanni Barili, della diocesi di Parma.

NECROLOGIO

2 *Aprile* *1935.* Monsig. Pasquale Gioia, Vescovo di Molfetta, Giovinazzo e Terlizzi.

12 » » Monsig. Fedele Olivas Escudero, Vescovo di Ayacucho.

20 *Giugno* » Monsig. Gorgonio Brandsma, Vescovo tit. di Bargala.

3 *Agosto* » Monsig. Giovanni Ludovico Clerc-Renaud, Vescovo tit. di Elea.

4 » » Monsig. Matteo Ly-yun-ho, Vescovo tit. di Tlos.

ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi iuxta kalendarium Universalis Ecclesiae pro anno Domini 1936.

Editio diligentissime revisa, perutilibus additionibus aucta singulis diebus, et composita iuxta novissimas editiones Missalis ac Breviarii Romani atque decreta S. R. C.

Romae L. 2,10 In Italia L. 2,30 Apud exteros L. 2,60

J. B. FREY

RECTEUR DU SÉMINAIRE PONTIFICAL FRANÇAIS

LE SAINT-SIÈGE ET LE SÉMINAIRE FRANÇAIS

LETTRES ET ALLOCUTIONS PONTIFICALES

Librairie Vaticane, 1935. — Grand in-8° de 158 pages, richement illustré, contenant tous les documents pontificaux concernant le Séminaire Français depuis sa fondation jusqu'aujourd'hui, ainsi que de nombreuses Allocutions adressées par les Souverains Pontifes aux élèves du Séminaire dans les audiences spéciales. L'ouvrage s'ouvre sur une Lettre-Préface de S. Em. le Cardinal Bisleti, Préfet de la S. Congr. des Séminaires et Universités, et il vient d'être honoré d'une très belle Lettre de S. Em. le Cardinal Pacelli. A cause des lumineux enseignements qui abondent dans ces documents, c'est un ouvrage particulièrement utile à tous ceux qui s'occupent de formation ecclésiastique.

Romae L. 18 — Italiae L. 19,50 Apud Exteros L. 23 —

STATISTICA CON CENNI STORICI DELLA GERARCHIA E DEI FEDELI DI RITO ORIENTALE

Ad habendam notitiam **syntheticam ac simul plenam de Oriente catholico,** hoc volumen prorsus necessarium est.

Non tantum notitiae numericae de Oriente catholico in eo continentur; sed de singulis Ecclesiis ritus orientalis, origo, progressus, status et conspectus historicus perbelle exponuntur.

Manuale reapse est hic liber, qui paginis 576 constat; idcirco omnibus, praesertim ecclesiasticis viris, qui rerum orientalium cognitionem acquirere cupiunt, valde utilis.

In brochure Lib. 18 —

Huic pretio adiungendum pretium vecturae:
Italia Lib. 1,50 Estero Lib. 4 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
TRACTATUS CANONICUS DE MATRIMONIO cura et studio **PETRI Card. GASPARRI** concinnatus. Editio nova ad mentem Codicis I. C. – Vol. I, pp. 472 – Vol. II, *cum allegatis*, pp. 620.			
In *brochure:*	50 —	53 —	60 —
Volumina partim corio, partim linteo contecta, cum titulo aureo .	70 —	73 —	80 —
ENCHIRIDION BIBLICUM **Documenta ecclesiastica Sacram Scripturam spectantia.** Auctoritate Pontificiae Commissionis de re Biblica edita	10 —	11 —	13,50
Linteo anglico contectum cum titulo aureo	15,40	16,40	18,90
NB. - *Seminariis et Religiosis Communitatibus, pro certo numero exemplarium, imminutio pretii conceditur.*			
SYNODUS DIOECESANA CLAVARENSIS TERTIA **in Cathedrali Basilica B. M. V. de Horto ab Illmo et Revmo D. Episcopo AMADEO CASABONA habita diebus XVII-XIX Octobris MCMXXXIII.** — In-8°, pp. XXXII-204	18 —	19 —	21 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"**
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722)

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
COLLECTIO PRECUM PIORUMQUE OPERUM quibus Romani Pontifices in favorem omnium christifidelium aut quorumdam coetuum personarum indulgentias adnexuerunt ab anno 1899 ad 1928. Editio in-18°, pp. XII-480, linteo anglico contectum, cum titulo impresso	12 —	12 —	14 —
MASSIMI Mons. MASSIMO. **LA NOSTRA FEDE. Le basi e la sintesi del Domma Cattolico.** Quarta edizione, in-12°, pp. 292. Esposizione breve e chiara della dottrina cattolica per le persone colte.	7,50	8,50	10 —
GRAMMATICA ANALITICA DELLA LINGUA TIGRAY del P. MAURO da Leonessa, Missionario Apostolico Cappuccino, con prefazione del P. G. Schmidt e con introduzione del Comm. C. Conti-Rossini (**Prefazione, Introduzione, Fonetica, Morfologia, Sintassi semplice, Sintassi delle proposizioni, Esercizi**). Volume di pp. XII-206 (cm. 18×25 1/2) carta ben satinata	40 —	41,50	45 —
VITA DI NOSTRO SIGNORE GESÙ CRISTO SECONDO GLI EVANGELI. Un vol. in-18°, di pp. XVI-486, adorno di 27 artistiche illustrazioni. – Roma, *Pia Società di San Girolamo per la diffusione dei Santi Vangeli in Italia.* In *brochure*	3 —	3,75	5 —
PROPRIUM MISSARUM pro Clero Almae Urbis ejusque districtu. In rosso-nero, nuova edizione per messali in-8° ed in-4°, 1934	10 —	11 —	12 —
LIBER AD ADNOTANDAS MISSAS, sive celebratas, sive celebrandas. Redactus lingua latina, linteo nigro religatus (nova editio)	9 —	10,50	12 —
PRAELECTIONES IURIS CANONICI. Tomus I. Libri I et II Codicis Iuris Canonici (Manuscripti instar). OESTERLE P. GERARDUS, O. S. B., dr. I. C., Consultor S. C. de Sacramentis, Professor institutionum [I. C. in Collegio internationali S. Anselmi de Urbe. – In-8°, pp. 390	40 —	42 —	47,50
P. IOSEPH BALESTRI, S. T. M., O. E. S. A., Pont. Commiss. Bibl. Consultor. **BIBLICAE INTRODUCTIONIS GENERALIS ELEMENTA.** Typis Polyglottis Vaticanis 1932. In-8° grande, pp. VIII-546. Volumen quattuor partibus coalescens: I. **De Textu Vet. et Nov. Testamenti.** II. **De Canone.** III. **De Inspiratione.** IV. **De Hermeneutica**	50 —	52 —	58 —
SACRA CONGREGATIO DE SACRAMENTIS. **INSTRUCTIO ad Rmos locorum Ordinarios de scrutinio alumnorum peragendo antequam ad ordines promoveantur.** Pp. 16	1 —	1,20	1,25
DECLARATIO propria manu subscribenda a Candidatis in singulis sacris Ordinibus suscipiendis, iuramento coram Ordinario praestito. Mezzo foglio, carta ottima.			
Copie 10	0,90	1,50	1,60
Copie 100	8 —	9,50	12 —
SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS. **INSTRUCTIO ad supremos Religionum et Societatum clericalium Moderatores:** De formatione clericali et religiosa alumnorum ad sacerdotium vocatorum, deque scrutinio ante Ordinum susceptionem peragendo. – 1 Decembris 1931. – In-8° gr., pp. 8 e copertina, carta greve	1 —	1,30	1,50
FORMULA IURISIURANDI praescripta pro alumnis religiosis ad sacerdotium vocatis. Mezzo foglio, carta ottima.			
Copie 10	0,90	1,50	1,60
Copie 100	8 —	9,50	12 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"**
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — c/c postale N. 1-16722*).